

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 109/2024 van 29 november 2024

Voorwerp: Adviesaanvraag over een ontwerp van koninklijk besluit betreffende de uitkering voor magistraten in het kader van het ouderschapsverlof en de zorgverloven (CO-A-2024-258)

Trefwoorden: gekwalificeerde elektronisch aangetekende zending – hybride aangetekende zending – voorafgaande toestemming van de betrokken magistraat

Vertaling

Inleiding:

Het advies betreft een ontwerp van koninklijk besluit (hierna het “ontwerp”) houdende uitvoering van de artikelen 331/25 en 331/50 van het *Gerechtigd Wetboek* die de magistraten de mogelijkheid geven om van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (hierna de “RVA”) een uitkering te krijgen in het kader van een ouderschapsverlof of een zorgverlof.

De Autoriteit merkt hoofdzakelijk op dat het ontwerp zou moeten voorzien in de voorafgaande toestemming van de betrokken magistraat voordat de RVA beslissingen tot terugvordering van onrechtmatig ontvangen uitkeringen verzendt via een gekwalificeerde dienst voor elektronische bezorging wanneer dit geen hybride aangetekende zending is in de zin van artikel XII.N2, bijlage 2, van het *Wetboek van economisch recht*. Behoudens andersluidende wettelijke bepalingen kan immers niemand verplicht worden rechtshandelingen te stellen via elektronische weg (art. XII. 25, §1er van het *Wetboek van economisch recht*).

Ze beveelt de wetgever ook aan om in paragraaf 3 van de artikelen 331/47 tot 331/49 van het *Gerechtigd Wetboek* de precisering te schrappen over het feit dat op het attest afgeleverd door de behandelende geneesheer de identiteit van de patiënt niet wordt vermeld. Het behoud van deze precisering zou de RVA in een problematische situatie brengen bij de controle van de toekenningsvoorwaarde van de uitkering met betrekking tot de hoedanigheid van de patiënt voor wie het zorgverlof wordt opgenomen (gezinslid/familielid): de identiteit van de patiënt lijkt immers

ter zake dienend en noodzakelijk om de voormelde toekenningsvoorwaarde te controleren, ongeacht de voormelde bepalingen van het *Gerechtigd Wetboek*.

Voor een volledige lijst van de opmerkingen wordt verwezen naar het dispositief.

De Autorisatie- en Adviesdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de Autoriteit"),
Aanwezig: Mevrouw Cédrine Morlière en mevrouw Nathalie Raghenon en de heren Yves-Alexandre de Montjoye, Bart Preneel en Gert Vermeulen;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, inzonderheid op artikelen 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op artikel 43 van het reglement van interne orde dat bepaalt dat de beslissingen van de Autorisatie- en Adviesdienst worden genomen bij meerderheid van stemmen;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 *van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van de gegevens, en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op de adviesaanvraag van de heer Pierre-Yves Dragen, vice-eerste minister en minister van Economie en Werk (hierna "de aanvrager"), ontvangen op 2 oktober 2024;

Gelet op de aanvullende informatie ontvangen op 18 en 25 oktober 2024;

Brengt op 29 november 2024 het volgend advies uit:

I. ONDERWERP EN CONTEXT VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Op 2 oktober 2024 vroeg de vice-eerste minister en minister van Economie en Werk het advies van de Autoriteit over de artikelen 4 en 8, § 2 van het ontwerp.
2. Het ontwerp geeft uitvoering aan de artikelen 331/25, §6 en 331/50, 4de en 5de lid van het *Gerechtigd Wetboek* die in dit Wetboek werden ingevoegd door de wet van 12 mei 2024

houdende het sociaal statuut van de magistraat (hierna de “wet van 12 mei 2024”). De artikelen 331/25 en 331/47 tot 331/50 van het *Gerechtelijk Wetboek* geven de magistraten de mogelijkheid om een uitkering toegekend door de RVA te genieten in het kader van een ouderschapsverlof of een zorgverlof¹ zoals is bedoeld in de betrokken artikelen. Paragraaf 6 van artikel 331/25 verleent de Koning de bevoegdheid om de nadere regels betreffende de aanvraag van de uitkering en de procedure in het kader van een ouderschapsverlof te bepalen. De leden 4 en 5 van artikel 331/50 van het Wetboek verlenen de Koning dezelfde bevoegdheid in het kader van het zorgverlof.

3. In dit kader bepaalt het ontwerp de nadere regels betreffende de aanvraag van de uitkering en de procedure in het kader van het ouderschapsverlof en de zorgverloven die de magistraten zullen genieten vanaf 1 januari 2025². Het ontwerp beperkt zich tot de uitbreiding van de mogelijkheid om door de RVA toegekende onderbrekingsuitkeringen te genieten in het kader van het ouderschapsverlof en het zorgverlof tot een nieuwe categorie van betrokkenen, namelijk de magistraten. Deze mogelijkheid bestaat al voor alle personeelsleden van de overheid die een loopbaanonderbreking opnemen.

1. Artikel 4 van het ontwerp

4. **Artikel 4, 1ste en 2de lid van het ontwerp** bepaalt in hoofdzaak dat de magistraat die een uitkering in het kader van zijn ouderschapsverlof of zijn zorgverlof wenst te genieten, de aanvraag vooraf laat invullen door zijn korpschef en daarna de aanvraag op elektronische wijze indient bij de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening. **Artikel 4, 3de lid van het ontwerp** bepaalt dat de magistraat zich ertoe moet verbinden om alle attesten die in voorkomend geval bij de uitkeringsaanvraag gevoegd moeten worden, ter beschikking te houden van de RVA en dit tijdens de hele duur van de onderbreking, verlengd met een periode van vijf jaar te rekenen vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op het kwartaal waarin de betaling van de laatste uitkering heeft plaatsgevonden.
5. Het ontwerp houdt uitvoering van de artikelen 331/25, §6 en 331/50, 4de en 5de lid van het *Gerechtelijk Wetboek*. Uit de artikelen 331/25 en 331/47 tot 331/50 van dit Wetboek blijkt duidelijk en ondubbelzinnig dat de attesten waarvan sprake in artikel 4, 3de lid van het ontwerp, diegene zijn die respectievelijk worden bedoeld in de artikelen 331/25, §§ 2 en 3 (voor het

¹ Worden bedoeld:

- het verlof voor het verstrekken van palliatieve zorg aan een lid van het gezin van de magistraat of aan een familielid tot in de tweede graad (art. 331/47 van het Gerechtelijk Wetboek);
- het verlof voor het bijstaan van of voor het verstrekken van verzorging aan een lid van het gezin van de magistraat of aan een familielid tot in de tweede graad, dat lijdt aan een ernstige ziekte (art. 331/48 van het Gerechtelijk Wetboek);
- het verlof voor de bijstand of de verzorging van een minderjarig kind, tijdens of vlak na de hospitalisatie van het kind als gevolg van een zware ziekte (art. 331/49 van het Gerechtelijk Wetboek).

² Zie artikel 11 van het ontwerp.

ouderschapsverlof), 331/47, §3 (voor het zorgverlof voor het verstrekken van palliatieve zorg), 331/48, §§3 en 4 (voor het verlof voor medische bijstand wegens ernstige ziekte), 331/49, §3 (voor het verlof voor medische bijstand aan een minderjarig kind dat is gehospitaliseerd als gevolg van een zware ziekte).

6. Uit het formulier dat bij de adviesaanvraag werd gevoegd, blijkt dat het aanvraagformulier voor de uitkering verschilt naargelang het type verlof dat wordt aangevraagd. Hoewel het ontwerp niet als dusdanig vermeldt welke gegevens worden verzameld via elk aanvraagformulier voor een uitkering, is de Autoriteit van oordeel dat de noodzakelijke en ter zake dienende gegevens³, afhankelijk van het type verlof dat wordt aangevraagd, duidelijk en ondubbelzinnig blijken uit de toepasselijke bepalingen van het *Gerechtelijk Wetboek* en uit het ontwerp met betrekking tot de toekenningsvoorwaarden van de aangevraagde uitkering. Het aanvraagformulier voor de uitkering in het kader van het ouderschapsverlof, voorgelegd in het kader van de bijkomende informatie, verzamelt bijvoorbeeld enkel de ter zake dienende en noodzakelijke gegevens⁴ zoals ze voortvloeien uit de toekenningsvoorwaarden van een dergelijke uitkering die zijn bepaald in artikel 331/25 van het *Gerechtelijk Wetboek* en in artikel 2 van het ontwerp⁵. De aanvrager dient na te gaan of dat ook het geval is voor het aanvraagformulier voor de uitkering in het kader van een zorgverlof voor het verstrekken van palliatieve zorg of voor medische bijstand bedoeld in de artikelen 331/47 tot 331/50 van het *Gerechtelijk Wetboek*.
7. Dat gezegd zijnde, wenst de Autoriteit de volgende opmerking te formuleren over **de identiteit van de patiënt** voor wie het verlof voor palliatieve zorg of voor medische bijstand door de betrokken magistraat wordt aangevraagd. De Autoriteit merkt immers op dat de **artikelen 331/47** (verlof voor palliatieve zorg), **331/48** (verlof voor medische bijstand wegens ernstige ziekte) en **331/49** (verlof voor medische bijstand aan een minderjarig kind dat is gehospitaliseerd als gevolg van een zware ziekte) van het *Gerechtelijk Wetboek* in hun **paragraaf 3** respectievelijk bepalen dat de behandelende geneesheer de identiteit van de patiënt niet hoeft te vermelden⁶.

³ Ter herinnering: artikel 5.1.c) van de AVG bepaalt dat de persoonsgegevens toereikend moeten zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt (gegevensminimalisatie).

⁴ Het betreft de identiteits- en contactgegevens van de betrokken magistraat, zijn identificatienummer in het Rijksregister, identificatiegegevens van de overheid waartoe de magistraat behoort, gegevens over het verlof, de identiteitsgegevens en het identificatienummer in het Rijksregister van het kind waarvoor het ouderschapsverlof wordt aangevraagd, gegevens over de uitoefening van een bijberoep door de magistraat en gegevens over zijn gezinssituatie (alleenstaande).

⁵ Artikel 2 van het ontwerp verwijst voor de berekening van de door de RVA toegekende uitkering in het kader van een ouderschapsverlof naar artikel 35, §2, 1ste tot 4de lid van het koninklijk besluit van 19 november 1998 *betreffende de verloven en afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen*.

⁶ Artikel 331/ 47 §3 luidt als volgt: "De magistraat legt een attest voor afgeleverd door de behandelende geneesheer van de persoon die palliatieve zorg behoeft en waaruit blijkt dat de magistraat zich bereid heeft verklaard deze palliatieve zorg te verlenen, zonder dat hierbij de identiteit van de patiënt wordt vermeld".

Artikel 331/ 48 §3 luidt als volgt: "De magistraat legt een attest voor afgeleverd door de behandelende geneesheer van het ernstig zieke lid van het gezin of familielid, en waaruit blijkt dat de magistraat zich bereid heeft verklaard de ernstig zieke persoon bij te staan of hem verzorging te verstrekken, zonder dat hierbij de identiteit van de patiënt wordt vermeld".

Volgens de aanvullende informatie die werd verstuurd door de aanvrager wordt de identiteit van de patiënt voor wie het zorgverlof (verlof voor palliatieve zorg of medische bijstand) wordt opgenomen echter vermeld op het aanvraagformulier voor de uitkering: de RVA zou zo kunnen controleren of de patiënt voor wie het verlof wordt opgenomen wel degelijk een gezins- of familielid is van de magistraat.

8. De aanvrager werd bevraagd over een mogelijke incoherentie tussen paragraaf 3 van de voormelde artikelen van het *Gerechtigd Wetboek* (die bepaalt dat de identiteit van de patiënt niet moet worden vermeld op het attest van de behandelende geneesheer) en het feit dat de identiteit van de patiënt wordt vermeld op het aanvraagformulier voor de uitkering, in toepassing van het ontwerp dat uitvoering geeft aan de voormelde artikelen van het *Gerechtigd Wetboek*. Uit de aanvullende informatie blijkt dat in de oorspronkelijke versie van het wetsontwerp, die leidde tot de goedkeuring van de wet van 12 mei 2024 en die het onderwerp was van advies nr. 163/2023⁷, alleen het ontwerpartikel 331/47 van het *Gerechtigd Wetboek* (verlof voor palliatieve zorg) voorzag in het weglaten van de identiteit van de patiënt op het attest afgeleverd door de behandelende geneesheer: in de ontwerpartikelen 331/48 en 331/49 betreffende het verlof voor medische bijstand was dat niet voorzien. De Autoriteit had de opsteller van het wetsontwerp gevraagd naar dat verschil. Die antwoordde door te verwijzen naar de bepalingen die het ontwerpartikel 331/47 van het *Gerechtigd Wetboek* hadden geïnspireerd, met name artikel 117, §1 van het koninklijk besluit van 19 november 1998 *betreffende de verloven en afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen* dat bepaalt dat de identiteit van de patiënt niet wordt vermeld⁸. De Autoriteit was van mening dat deze verklaring, in het licht van het beginsel van gegevensminimalisatie, niet op overtuigende wijze het verschil rechtvaardigde tussen de bepalingen betreffende het verlof voor palliatieve zorg en de bepalingen betreffende het verlof voor medische bijstand. Bij gebrek aan een overtuigende rechtvaardiging in de andere zin was ze van mening dat het weglaten van de identiteit van de patiënt ook moest worden voorzien voor het verlof voor medische bijstand⁹. In die context werd het weglaten van de identiteit van de patiënt ook voorzien voor het verlof voor medische bijstand.

Artikel 331/ 49 §3 luidt als volgt: "De magistraat legt een attest voor afgeleverd door de behandelende geneesheer van het zwaar ziek kind, en waaruit blijkt dat de magistraat zich bereid heeft verklaard het zwaar ziek kind bij te staan of hem verzorging te verstrekken zonder dat hierbij de identiteit van de patiënt wordt vermeld".

⁷ Advies nr. 163/2023 van 18 december 2023, te raadplegen via de volgende link: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-163-2023.pdf>

⁸ In de aanvullende informatie die werd verstuurd in het kader van deze adviesaanvraag benadrukt de aanvrager dat het weglaten van deze vermelding gerechtvaardigd is in de mate dat de ambtenaren die zijn bedoeld in het voormelde koninklijk besluit van 19 november 1998 verlof voor palliatieve zorg kunnen aanvragen voor elke persoon.

⁹ Zie de punten 68 en 69 van het voormelde advies nr. 163/2023.

9. In dit geval blijkt echter duidelijk uit de artikelen 331/47, §1¹⁰, 331/48, §1¹¹ en 331/49, §1¹² van het *Gerechtigd Wetboek* dat de magistraat die een uitkering wenst aan te vragen in het kader van een verlot voor palliatieve zorg of voor medische bijstand dat enkel kan doen **voor zover de persoon voor wie hij het verlot aanvraagt een gezinslid is of een familielid tot in de tweede graad of een minderjarig kind, zoals bedoeld in artikel 331/49, §2, 2de lid van het Gerechtigd Wetboek**¹³. Bijgevolg vloeit uit een van de toekenningsvoorwaarden voor de uitkering in het kader van een verlot voor palliatieve zorg of voor medische bijstand, zoals bepaald in respectievelijk de artikelen 331/47, §1, 331/48, §1 en 331/49, §1 van het *Gerechtigd Wetboek* voort dat **de identiteit van de patiënt een ter zake dienend, toereikend en noodzakelijk gegeven** is: het laat de betrokken magistraat toe om de toekenning van de beoogde uitkering aan te vragen en de RVA om de hoedanigheid te controleren van het gezins- of familielid of van het minderjarige kind van de persoon voor wie het verlot wordt opgenomen. Voor het verlot voor medische bijstand wegens ernstige ziekte, beperkt artikel 331/48 van het *Gerechtigd Wetboek* de mogelijkheid om dit verlot te genieten tot maximaal twaalf maanden per patiënt. Er lijkt dus geen enkele gegronde reden te zijn om in de artikelen 331/47 tot 331/49 van het *Gerechtigd Wetboek* te preciseren dat de identiteit van de patiënt op het attest van de behandelende geneesheer van de patiënt niet wordt vermeld.
10. In die omstandigheden **wordt de wetgever verzocht om in paragraaf 3 van de artikelen 331/47 tot 331/49 van het Gerechtigd Wetboek de precisering te schrappen volgens welke de identiteit van de patiënt niet moet worden vermeld op het attest dat wordt afgeleverd door de behandelende geneesheer**¹⁴. Zo wordt de RVA niet in een enigszins problematische situatie geplaatst bij de controle van de toekenningsvoorwaarde voor de uitkering met betrekking tot de hoedanigheid van het gezins- of familielid of het minderjarige kind, in het kader van het zorgverlot (voor palliatieve zorg of voor medische bijstand).
11. **Artikel 4, 3de lid van het ontwerp** bepaalt dat *"de magistraat zich ertoe (moet) verbinden om alle attesten die in voorkomend geval bij de uitkeringsaanvraag gevoegd moeten worden, ter beschikking te houden van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening"*.

¹⁰ "De magistraat heeft recht op verlot voor het verstrekken van palliatieve zorg aan een lid van zijn gezin of aan een familielid tot in de tweede graad".

¹¹ "De magistraat heeft recht op verlot voor het bijstaan van of voor het verstrekken van verzorging aan een lid van zijn gezin of aan een familielid tot in de tweede graad, dat lijdt aan een ernstige ziekte".

¹² "De magistraat heeft recht op verlot voor de bijstand of de verzorging van een minderjarig kind, tijdens of vlak na de hospitalisatie van het kind als gevolg van een zware ziekte".

¹³ "De door paragraaf 1 geboden mogelijkheid staat open voor:

- de magistraat die verwant is in de eerste graad van het zwaar zieke kind en ermee samenwoont;
- de magistraat die samenwoont met het zwaar zieke kind en belast is met de dagelijkse opvoeding. "

¹⁴ Deze opmerking geldt *mutatis mutandis* voor het bewijs van de hospitalisatie van het kind zoals bedoeld in artikel 331/49, §3, 2de lid van het Gerechtigd Wetboek.

12. Om zo goed mogelijk te voldoen aan het voorzienbaarheidsbeginsel wijst de Autoriteit op het feit dat uit het ontwerp of de op de RVA toepasbare regelgeving duidelijk moet blijken welk(e) document(en)/attest(en) de betrokken magistraat bij zijn uitkeringsaanvraag in het kader van een ouderschapsverlof of zorgverlof moet voegen en welk(e) document(en)/attest(en) in dit kader ter beschikking moet(en) worden gehouden van de RVA. Het is aangewezen om **deze bepaling eventueel te verduidelijken**.
13. Hoe dan ook dient de verwerkingsverantwoordelijke, in dit geval de RVA, de betrokkenen, namelijk de magistraten die een uitkering aanvragen in het kader van een ouderschapsverlof of een zorgverlof, te informeren over de documenten (attesten) die al dan niet moeten worden bijgevoegd en de documenten (attesten) die al dan niet ter beschikking moeten worden gehouden, en over de gevolgen van het niet meedelen van de vereiste documenten (attesten).
14. Volledigheidshalve merkt de Autoriteit op dat het aanvraagformulier voor de uitkering in het kader van een ouderschapsverlof of zorgverlof een goede wijze van communiceren is die de RVA kan gebruiken om de betrokken magistraten alle informatie te verstrekken die moet worden verstrekt in uitvoering van artikel 13 van de AVG. De volgende gegevens moeten worden vermeld: de naam en het adres van de verwerkingsverantwoordelijke, de contactgegevens van de functionaris voor gegevensverwerking, de doeleinden van de gegevensverzameling en de rechtsgrond voor de gegevensverwerking, de ontvangers of categorieën van ontvangers van de gegevens, het bestaan van de verschillende rechten die de AVG toekent aan de betrokkenen (inclusief het recht op inzage en rectificatie), het al dan niet verplichte karakter van de mededeling van de gegevens en de gevolgen van de niet-mededeling, de bewaartermijn van de verzamelde persoonsgegevens of de criteria ter bepaling van die bewaartermijn, het recht om een klacht in te dienen bij de GBA en, in voorkomend geval, het eventuele bestaan van een uitsluitend geautomatiseerde besluitvorming (incl. een profilering, bedoeld in artikel 22 van de AVG) en de informatie over de onderliggende logica en de reikwijdte van de voorziene gevolgen van deze geautomatiseerde besluitvorming voor de betrokkenen. In dit geval, in de mate dat de aanvraag elektronisch wordt verzonden aan de RVA, kan deze informatie ook worden verstrekt via een URL-link op de betrokken website.

2. Artikel 8,§2 van het ontwerp

15. **Artikel 8, §2 van het ontwerp** bepaalt in zijn **1ste lid** dat de beslissing van de directeur, waarbij onrechtmatig ontvangen uitkeringen worden teruggevorderd, bij aangetekende zending aan de betrokken magistraat ter kennis wordt gebracht en, wanneer ze elektronisch gebeurt, via een gekwalificeerde dienst voor elektronisch aangetekende bezorging in de zin van artikel 3.37 van verordening (EU) 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014

betreffende elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van Richtlijn 1999/93/EG.

16. Aangezien artikel 8, §2 van het ontwerp voorziet in de mogelijkheid om de beslissing tot terugvordering van onrechtmatig ontvangen uitkeringen aan de betrokken magistraat ter kennis te brengen via een gekwalificeerde dienst voor elektronisch aangetekende bezorging, is het aangewezen om na te gaan of deze mededeling toereikend wordt geregeld ten aanzien van de mogelijk zware gevolgen die ze veroorzaakt voor de betrokken magistraat, met name met betrekking tot de termijn waarbinnen de onrechtmatig ontvangen uitkeringen moeten worden terugbetaald.
17. De Autoriteit wijst op het feit dat krachtens artikel XII. 25, §1 van het *Wetboek van economisch recht*, behoudens andersluidende wettelijke bepalingen niemand kan worden verplicht om rechtshandelingen te stellen via elektronische weg.
18. Eveneens dient opgemerkt dat krachtens artikel XII.N2, bijlage 2, van het *Wetboek van economisch recht* aangaande de eisen betreffende de gekwalificeerde dienst voor elektronisch aangetekende bezorging "de gekwalificeerde verlener van een elektronische aangetekende zending op vraag van de afzender de aangetekende zending (kan) materialiseren in papiervorm en hem dan onder omslag (kan) steken."
19. Als de RVA de gekwalificeerde verlener van een elektronische aangetekende zending vraagt om over te gaan tot een hybride aangetekende zending, zoals bedoeld in artikel XII.N2, bijlage 2 van het *Wetboek van economisch recht*, om bij de betrokken magistraat de beslissing tot terugvordering van onrechtmatig ontvangen uitkeringen ter kennis te brengen, is de voorafgaande toestemming van deze magistraat niet vereist in de mate dat de gekwalificeerde elektronische aangetekende zending wordt gematerialiseerd in papiervorm. Als de RVA er integendeel voor kiest om over te gaan tot een gekwalificeerde elektronische aangetekende zending in de zin van artikel XII.N2, bijlage 2 van het *Wetboek van economisch recht* om de voormelde beslissing ter kennis te brengen, zou de uitdrukkelijke en voorafgaande toestemming¹⁵ van de betrokken magistraat moeten worden vereist. In die tweede hypothese zou een dergelijke toestemming een **bijkomende passende waarborg**¹⁶ vormen voor de rechten en vrijheden van de betrokken

¹⁵ Deze toestemming is niet de rechtsgrond van de kennisgeving van de beslissing tot invordering van onrechtmatig ontvangen uitkeringen via een gekwalificeerde dienst voor elektronisch aangetekende bezorging: de rechtsgrond van deze gegevensverwerking is immers de noodzaak voor de RVA om de taak van algemeen belang te vervullen die op haar rust (artikel 6.1.e) van de AVG) met betrekking tot de invordering van de onrechtmatig ontvangen uitkeringen.

¹⁶ Zie in dit verband ook met name advies nr. 168/2023 van 18 december 2023, te raadplegen via de volgende link: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-168-2023.pdf>, punten 19 en 23 en advies nr. 169/2022 van 19 juli 2022, te raadplegen via de volgende link: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-169-2022.pdf>, punt 9.

magistraten ten aanzien van de mogelijk ernstige gevolgen die hiervoor werden aangehaald. Het is bijgevolg aangewezen om artikel 8, §2 van het ontwerp aan te passen zodat het verwijst naar de hybride aangetekende zending bedoeld in artikel XII.2 N2, bijlage 2 van het *Wetboek van economisch recht* en preciseert dat indien de kennisgeving van de beoogde beslissing niet plaatsvindt via de verzending van een dergelijke aangetekende zending, de uitdrukkelijke ondubbelzinnige en specifieke toestemming van de betrokken is vereist.

20. Zoals elke wilsuiting zou deze toestemming ook **vrijwillig, verlicht, ondubbelzinnig en specifiek**¹⁷ moeten zijn, wat impliceert dat de betrokken magistraat, voordat hij zijn toestemming geeft om de beslissing tot invordering van onrechtmatig ontvangen uitkeringen te ontvangen via een gekwalificeerde dienst voor elektronisch aangetekende bezorging (die niet hybride is in de zin van artikel XII.2 N2, bijlage 2 van het *Wetboek van economisch recht*), duidelijk en behoorlijk moet zijn geïnformeerd over de gegevensverwerkingen die voortvloeien uit een dergelijke verzending en over de juridische gevolgen van deze keuze.
21. Wat de wettelijke regeling betreft die op deze toestemming van toepassing is, zou het ontwerp moeten bepalen dat de betrokken magistraat deze toestemming op ieder ogenblik kan intrekken, dat de intrekking van deze toestemming impliceert dat de beslissingen tot invordering van de onrechtmatig ontvangen uitkeringen in de toekomst per aangetekende zending zullen worden verstuurd en dat de RVA de betrokken magistraten duidelijk zal informeren over de specifieke nadere regels voor de intrekking van deze toestemming¹⁸.
22. Het ontwerp moet dus worden aangepast en aangevuld in overeenstemming met de hiervoor geformuleerde opmerkingen in de punten 19 tot 21.

OM DEZE REDENEN,

is de Autoriteit

van oordeel dat het aangewezen is om:

- Artikel 4, lid 3 van het ontwerp te verduidelijken in voorkomend geval (punt 12) ;
- artikel 8, §2 van het ontwerp aan te passen zodat wordt verwezen naar de hybride aangetekende zending die is bedoeld in artikel XII.2 N2, bijlage 2 van het *Wetboek van economisch recht* en wordt gepreciseerd dat in de hypothese dat de kennisgeving van de

¹⁷ Zie in dit verband met name advies nr. 6/2024 van 19 januari 2024, punt 9, te raadplegen via de volgende link: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-06-2024.pdf> en advies nr. 93/2023 van 17 mei 2023, punt 9, te raadplegen via de volgende link <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-93-2023.pdf> .

¹⁸ Zie in dit verband ook advies nr. 168/2023 van 18 december 2023, te raadplegen via de volgende link: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-168-2023.pdf> , punt 22.

beslissing tot invordering van onrechtmatig ontvangen uitkeringen niet plaatsvindt via de verzending van een dergelijke aangetekende zending, het uitdrukkelijke, voorafgaande, vrijwillige, geïnformeerde, ondubbelzinnige en specifieke toestemming van de betrokken magistraat is vereist (punten 19 en 20);

- het ontwerp aan te vullen met de wettelijke regeling die van toepassing is op de intrekking van de voormelde toestemming (punt 21);

Beveelt de Autoriteit de wetgever aan om in paragraaf 3 van de artikelen 331/47 tot 331/49 van het *Gerechtigd Wetboek* de precisering te schrappen volgens welke de identiteit van de patiënt niet moet worden vermeld op het relevante attest dat wordt afgeleverd door de behandelende geneesheer (punt 10).

Voor de Autorisatie- en Adviesdienst,
(get.) Cédrine Morlière, Directeur